

THEATERKRANT

VERSLAG

Dag 6 ITS 2018: Historie versus vernieuwing

Door **Moos van den Broek** gepubliceerd 25 juni 2018

Op het laatste weekend van het ITS festival wisten de afstuderende theatermakers vorm en inhoud spannend bij elkaar te brengen. Historische bronnen vormden het uitgangspunt van twee sterke, goed doorvlichten voorstellingen. Ze openden tevens deuren als het gaat om de integratie tussen oude en nieuwe speelstijlen.

Van de acteursopleiding van Artez zag ik twee producties. Een daarvan was *Nightmare, de nacht is dark and full of meisjes*, een solo van Merel Pauw over een meisje dat zich te veel laat beïnvloeden door vlogfilmpjes van andere pubermeisjes. De horror die de publiciteitstekst aankondigde, vond ik niet en in het spel ontbrak nog diepgang. Vooral het vormonderzoek van de voorstelling dwong respect af dankzij de videotechniek van Derk Stenvers, die grote beelden projecteerde in de geheel witte set en aan de haal ging met het zwartwit-blokkenspel van de vloer.

Een tour de force was de tweede voorstelling van Artez die ik zag, het hippe, bijna twee uur durende *Fox Populi*. In deze bewerking van het dierenepos Van den vos Reynaerde spelen eindejaarsstudenten van de acteursopleiding (Annebel Overbeeke, Merel Pauw, Dalorim Wartes, Steven Ivo en Nick Livramento Silva (vorig jaar afgestudeerd)) in een eindregie van de jonge Jip Vuik, in 2015 afgestudeerd aan de Toneelacademie Maastricht. Samen vormen ze Die Hele Ding, een jong hiphop-theatercollectief dat al eerder te zien was op de Parade met *Lil' Arial Black*, gebaseerd op het sprookje De Kleine Zeemeermin. Nu waagt de club zich aan een historisch heldendicht.

Op het zijtoneel bedienen de acteurs zelf de knoppen voor de muziek. Om het historische gegeven kracht bij te zetten wordt in het midden van de zaal, haast knullig, een oubollig toneeldoek met landschapsprint uitgevouwen. Het bedient de talloze vaak komische en goed getimde op- en afgangen. Met dierenoren op hedendaagse petjes krijgen karakters een identiteit. Spoken word en rap wisselen elkaar af en vertellen het verhaal in prikkelende, hedendaagse rijmen. Geweldig! Vooral de beer (Steven Ivo) weet de lachers op zijn hand te krijgen, dankzij zijn goede timing en grotesk spel. Van den vos Reynaerde herleeft compleet met moralistisch einde en... vadermoord, want in deze toegankelijke versie vermoordt de dochter van Reynaerde haar vader.

Ook de voorstelling van Benjamin Abel Meirhaeghe (Performance, Toneelacademie Maastricht) neemt een historisch uitgangspunt. *Le Carnaval de Venise* is een opera-ballet uit 1699 geschreven door Jean-François Regnard en gecomponeerd door André Campra. Het stuk beschrijft een aantal liefdesdrama's met op de achtergrond het Venetiaanse Carnaval. Meirhaeghe gebruikt elementen uit het ballet en laat zijn performers regelmatig langsglijden in simpele choreografieën. Groteske poses en grimassen vormen het raamwerk van het fysieke spel, waarin een link wordt gelegd met de Commedia dell'arte van die tijd en de Japanse Noh-spelen.

Boven het toneel heeft de regisseur zijn eigen naam gehangen, hier exposeert hij blijkbaar zijn eigen liefdesleven. Een duiding naar het hier en nu zagen we ook al in de mislukte projectie bij aanvang van de voorstelling. Was dat opzet? Met wat rook, een vallende stoel, een sobere maar effectieve soundscape en de inzet van zijn toegewijde collega's ontvouwt Meirhaeghe de ups en downs van de liefde, die net zo gemakkelijk transformeert in haat. Zijn *Carnaval de Venise* lijkt simpel van aanpak, maar is met al zijn

VERWANTE ARTIKELEN

- [TA haalt The fountainhead naar toneel](#)
- [Holland Festival focust op Wunderbaum en Europa](#)
- [De Warme Winkel speelt De Warme Winkel](#)
- [Het grote vergeten – De Warme Winkel speelt De Warme Winkel](#)

TAGS

[André Campra](#), [Annebel Overbeeke](#), [Benjamin Abel Meirhaeghe](#), [Dalorim Wartes](#), [De Warme Winkel](#), [Derk Stenvers](#), [Jean-François Regnard](#), [Jip Vuik](#), [Kevin Klein](#), [Merel Pauw](#), [Nick Livramento Silva](#), [Pina Bausch](#), [Steven Ivo](#), [Zina](#)

verwijzingen uiterst gelaagd. Bewerkte De Warme Winkel Café Muller van Pina Bausch vorig seizoen, Meirhaeghe doet niet onder met zijn versie van dit historisch werk. Zijn regie is geestig en ambachtelijk!

Heel anders is een van de laatste voorstellingen die ik zag in het festival. In *Verloren Zonen*, onderdeel van de Wijksafari van Zina, zijn we getuigen van de ontmoeting tussen vierdejaars acteur Kevin Klein (Toneelacademie Amsterdam) uit Suriname en de zeventienjarige Amin, een Afgaanse vluchteling die enkele jaren geleden in Nederland aankwam en verblijft in het AZC van Utrecht Overvecht. Na een korte kennismaking met de rest van het publiek lopen we met de twee mee tot we in een kleine kamer aankomen en Kevin Amin introduceert.

Juist doordat Kevin – een uitstekende en innemende verteller – niet opgegroeid is in Nederland kan hij zich inleven en delen de twee ook ervaringen met die typisch Nederlandse cultuur. We duiken in het verleden van Amin en ontdekken wat zijn beweegredenen waren om Christen te worden. *Verloren Zonen* is een aangrijpende ontmoeting met een eenzame jongen die volledig ontheemd is geraakt.

Foto: *Fox Populi* – Die Hele Ding, Miriam Guttmann

Plaats een reactie

Uw e-mailadres zal *nooit* gepubliceerd of gedeeld worden. Verplichte velden zijn gemarkeerd met *

Reactie

Naam *

E-mail *

Website

Plaats Reactie

@Theaterkrant 2018